

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร" นี้เป็นการวิจัยเชิงเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยมีขั้นตอนการทำวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

1. นำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ จากงานวิจัยของ นิรมล บางพระ (2558) เรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ ที่ได้มีกระบวนการพัฒนาตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ หรือ SLEV Model ทั้ง 44 ตัวชี้วัดย่อย มาทำการทดสอบกับกลุ่มประชากรเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีดังกล่าวรวมถึงการนำระเบียบวิธีวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความสัมพันธ์ของสองตัวแปร การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์การจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะและระดับของตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ และการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ผู้วิจัยนำตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีและข้อคำถามต่างๆที่สอดคล้องกับงานวิจัยมาสร้างแบบสอบถามเพื่อสอบถามเพศชายที่เป็นกลุ่มประชากร คือ ชายไทย อายุ 12-60 ปี ที่คัดเลือกไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการแบ่งกลุ่มประชากรโดยคัดเลือกจากจังหวัดกรุงเทพมหานครสุ่มตัวอย่างจากทั้งหมด 50 เขตการปกครอง (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559) คัดเลือกเขตที่มีกลุ่มเขตที่มีจำนวนประชากรเพศชายมากที่สุด 10 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตบางแค เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตหนองจอก เขตประเวศ เขตจตุจักร และเขตจอมทอง กลุ่มตัวอย่างเขตละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามที่ใช้จะมีทั้งชนิด คำถามปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ที่มีลักษณะในแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความสัมพันธ์ของสองตัวแปร โดยการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรระดับนามมาตรา (nominal variable) ใช้สถิติ Chi-Square เพื่อวิเคราะห์ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชาย การวิเคราะห์องค์ประกอบ

(Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์การจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และใช้ค่าสถิติสหสัมพันธ์(Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะและระดับของตัวชี้วัด ความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ และการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากขั้นตอนการทำวิจัยเชิงปริมาณข้างต้นนั้นผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ชายไทย อายุระหว่าง 12-60 ปี

กลุ่มตัวอย่าง

ชายไทย วัยรุ่นจนถึงผู้ใหญ่ อายุระหว่าง 12-60 ปี ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร การคัดเลือกกลุ่มประชากรเป็นเพศชายทั้งหมดเนื่องจากผู้วิจัยต้องการทราบความคิดเห็นของเพศชายที่มีทัศนคติและพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรีที่เกิดการรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเสียงและเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ และทดสอบตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนแรก การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของการแบ่งพัฒนาการทางสังคมในแต่ละช่วงวัยของ Erikson's Theory มาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากข้อเสนอแนะจากโครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาวะของสังคม (Media Monitor) รายงานผลการศึกษารอบที่ 14 เรื่องเรตติ้งรายการโทรทัศน์จุดเด่นและข้อจำกัด (2550) ได้สรุปเรื่องจุดเด่นของระบบเรตติ้งในประเทศไทยในการสร้างและการพิจารณาการจัดตั้งเรตติ้งให้กับผู้ชมในสังคมไทย ต้องอ้างอิงความรู้หลากหลายสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น พัฒนาการด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ชม ผู้วิจัยจึงคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของการแบ่งพัฒนาการทางสังคมในแต่ละช่วงวัยของ Erikson's Theory (อรรถราธร สวงนตระกูล, 2553) ซึ่งแบ่งพัฒนาของคนตามหลักจิตวิทยาและพัฒนาการการเรียนรู้ซึ่งแบ่งได้เป็น 8 ขั้น ดังนี้

1. วัยทารก - อายุ 18 เดือน	2. อายุระหว่าง 18 เดือน - 3 ปี
3. อายุระหว่าง 3 - 6 ปี	4. อายุระหว่าง 6-12 ปี
5. อายุช่วง 12 - 20 ปี	6. อายุช่วง 20 - 40 ปี
7. อายุช่วง 40 - 60 ปี	8. อายุ 60 ปีขึ้นไป

จากแนวทางของการแบ่งพัฒนาการทางสังคมในแต่ละช่วงวัยของ Erikson's Theory ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มช่วงวัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ ชั้นที่ 5 ถึงชั้นที่ 7 โดยมีอายุระหว่าง 12-60 ปี โดย Erikson's Theory ได้เสนอว่า กลุ่มคนที่มีช่วงอายุดังกล่าวมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็น สามารถรับรู้ความรู้สึกของตนเองในการเข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงมีความสามารถในการพิจารณาในการเลือกรายการในการรับชมได้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ Taro Yamane ที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (2559) ได้ทำการสำรวจประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามเพศ และเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 – 2558 ผลพบว่า ประชากรชายในเขตกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ.2558 มีจำนวนทั้งหมด 2,695,051 คน เมื่อแทนค่าจากสูตรระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{เมื่อแทนค่าแทนสูตรจะได้ } n = \frac{2,695,051}{1 + 2,695,051 (0.05)^2}$$

$$N = 400$$

ดังนั้นจากผลการคำนวณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยชั้นที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากทั่วประเทศเนื่องจากสตรีทั่วประเทศมีโอกาสเข้าถึงในการรับชมรายการโทรทัศน์ช่องฟรีทีวีซึ่งเป็นรายการที่มีเนื้อหาความรุนแรงต่อสตรี ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling Method) สุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดของขั้นตอนดังนี้

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยจังหวัดกรุงเทพมหานครสุ่มตัวอย่างจากทั้งหมด 50 เขตการปกครอง (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2559) คัดเลือกเขตที่มีกลุ่มเขตที่มีจำนวนประชากรเพศชายมากที่สุด 10 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตสายไหม เขตบางเขน เขตบางแค เขตคลองสามวา เขตบางขุนเทียน เขตลาดกระบัง เขตหนองจอก เขตประเวศ เขตจตุจักร และเขตจอมทอง กลุ่มตัวอย่างเขตละ 40 คน รวมทั้งสิ้น 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามที่ใช้จะมีทั้งชนิด คำถามปลายปิด (Close-ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended Question) ที่มีลักษณะในแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ทั้งนี้แบบสอบถามทั้งหมดจะประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเรื่องความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครทางโทรทัศน์ต่อการแสดงพฤติกรรมความรุนแรงต่อสตรี

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีด้านคุณลักษณะและระดับความรุนแรงต่อสตรีที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบเครื่องมือ แบ่งออกได้ 3 ส่วน ดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยออกแบบเครื่องมือและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ให้คำแนะนำและแก้ไข 3 ท่านดังนี้

1. รองศาสตราจารย์อวยพร พานิช คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันหัต ทองรินทร์ สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3. อาจารย์ ดร.สิทธิชัย ฝรั่งทอง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ผู้วิจัยนำเครื่องมือการวิจัยมาปรับแก้ไขนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล พร้อมหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือ พร้อมหาค่า IOC (Index of consistency) ของเครื่องมือการวิจัย โดยแบบสอบถามชุดที่ 1 ได้ค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1

2.1.2 นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณค่าความเชื่อถือได้ของทุกคำถาม .613 และค่าค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคำถามทุกคำถาม .941

2.1.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือการวิจัยมาปรับแก้ไขนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเพศชายจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ตามเขตพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามไปยังแต่ละพื้นที่ที่ได้ทำการคัดเลือกไว้ เพื่อทดสอบตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการโทรทัศน์ จากนิรมล บางพระ (2558) และคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชายจากการเปิดรับชมความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เมื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและลงรหัส และจึงนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคำนวณสถิติสำเร็จรูป โดยใช้วิเคราะห์สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความสัมพันธ์ของสองตัวแปร โดยการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ระดับนามมาตรา (nominal variable) ใช้สถิติ Chi-Square เพื่อวิเคราะห์ความรุนแรงต่อสตรีในละครโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเพศชาย การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อวิเคราะห์การจับกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ไว้ในกลุ่มเดียวกัน และใช้ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะและระดับของตัวชี้วัดความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ และการหาค่าสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

การหาค่าสหสัมพันธ์ของคุณลักษณะความรุนแรงต่อสตรีในรายการละครโทรทัศน์ Correlations นำมาทดสอบสหสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มี 2 กลุ่ม และเป็นค่าเฉลี่ยด้วยโดยหาความสัมพันธ์ตัวแปรที่เป็นตัวแปรตามโดยวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกลุ่มกันและค่าคำนวณ ได้เป็นค่าเฉลี่ยทั้งหมดโดยใช้สถิติ Spearman rank correlation วิเคราะห์มีสูตรคำนวณสำหรับการแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ (Multiple correlation) โดยใช้เกณฑ์การวัด ระดับดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะณี, 2549)

ค่าสหสัมพันธ์	0.01 - 0.02	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
ค่าสหสัมพันธ์	0.21 - 0.40	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่าสหสัมพันธ์	0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่าสหสัมพันธ์	0.61 - 0.75	มีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสหสัมพันธ์	0.76 – 0.90	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่าสหสัมพันธ์	0.91 - 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี